

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 414/2023
09.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Басаре, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 107/22 од 02.11.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 21/23 од 06.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 09.05.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милоша Басаре, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 107/22 од 02.11.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 21/23 од 06.02.2023. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног, у преосталом делу, **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 107/22 од 02.11.2023. године окривљени Милош Басара је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 1 месеца, у коју се урачунава време проведено у притвору од 02.12.2020. године до 04.11.2021. године. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела и то 4,01 грама опојне дроге канабис и електронске вагице, сходно члану 246. став 8. у вези члана 87. КЗ. Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и паушала о којима ће суд одлучити посебним решењем, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 21/23 од 06.02.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног Милоша Басаре, адвоката Милоша Мршовића, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, браниоци окривљеног Милоша Басаре, адвокат Милош Мршовић и адвокат Петар Огњановић, поднели су захтев за заштиту законитости, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду, али другом већу, на поновно суђење или да у целини или делимично преиначи побијане пресуде, као и да на основу члана 488. став 3. ЗКП, одреди да се извршење правноснажне пресуде прекине.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, браниоци окривљеног Милоша Басаре у захтеву за заштиту законитости истичу да је побијаном правноснажном пресудом прекорачена оптужба на тај начин што је првостепени суд прихватио као доказ одбрану окривљеног АА, који каже да је у последње време куповао дрогу искључиво од окривљеног Милоша Басаре.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је оценио као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Дакле, између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела. При томе, прекорачење оптужбе би подразумевало измену чињеничног описа радње извршења кривичног дела описаног у оптужном акту и додавање веће криминалне воље окривљеног, којима се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају, оптужницом Вишег јавног тужиоца у Београду Ктo 607/20 од 13.04.2021. године, измењеном дана 27.10.2021. године, окривљеном Милошу Басари стављено је на терет извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело је и осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К 107/22 од 02.11.2022. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 21/23 од 06.02.2023. године.

Дакле, у конкретном случају, није дошло до прекорачења оптужбе правноснажном пресудом, с обзиром на то да се пресуда односи на лице које је оптужено и на кривично дело које је предмет оптужбе, при чему изреком пресуде окривљени није оглашен кривим за већу криминалну активност и вољу (криминалну количину) од оне за коју је оптужен, с обзиром да је чињенични опис у изреци правноснажне пресуде остао у границама чињеничног описа из оптужног акта, те стога, није повређен идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног.

При томе, наводи захтева бранилаца окривљеног којима полемичу са оценом одбране окривљеног АА, изнетом у образложењу првостепене пресуде, не могу утицати на прекорачење оптужбе у смислу члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер се прекорачење оптужбе у смислу наведене законске одредбе односи на чињенични опис дела наведен у изреци пресуде, а не на образложење дато у пресуди.

Из наведених разлога, налазећи да правноснажном пресудом није учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милоша Басаре у овом делу одбио као неоснован.

Браниоци окривљеног у захтеву за заштиту законитости истичу и повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са образложењем да се правноснажна пресуда заснива на нелогичној, неживотној и неистинитој одбрани окривљеног АА, која је у супротности са изведеним доказима – оствареном телефонском комуникацијом на дан 02.12.2020. године, због чега је одбрана предлагала да се правноснажно осуђени АА испита у својству сведока, који предлог је суд одбио и као доказ користио исказ АА који је дао као окривљени, када по закону може да говори и истину.

По оцени овога суда, браниоци окривљеног, иако формално истичу повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, изнетим наводима захтева, неуказују да је исказ окривљеног АА сам по себи или по начину прибављања незаконит, већ износе сопствену оцену овог доказа, чиме суштински оспоравају његову оцену од стране суда и на тај начин указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени и његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреда закона из члана 440. ЗКП, Врховни касациони суд је захтев бранилаца окривљеног Милоша Басаре, у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић